

FACÍR

studentský časopis

03

2023
/2024

Obsah

02

Úvodní slovo	03
Zprávy ze školy	04
Co rezonuje prostorem	07
Roboti z Gerania	08
Franc a cestování	10
Rozhovor z Finska	15
Digitalizace vzdělávání	16
Fotoreportáž	18

Děkuji vám všem, kteří jste se mnou do Facíra ty čtyři roky přispívali a obětovali jste svůj volný čas, abychom spolu mohli tvořit tenhle krásný časopis a samozřejmě též všem členům pedagogického sboru, kteří si našli chvíli a něco nám také přispěli.. Teď je již na čase se připravovat na matu... ehm, slavnosti slunce a doufat v ty nejlepší výsledky. Držme si všichni navzájem pěsti - a taky nezapomínejme mezi tím vším učením i sami na sebe, ať se z toho všeho nezblázníme. Hodně štěstí :]

Lesu zdar!

Nikola Botošová

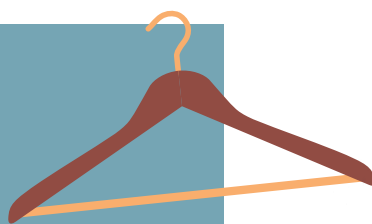
Úvodní slovo

Vítejte u dalšího čísla Facíra! Bohužel, v tomto školním roce velmi pravděpodobně posledního pod mým vedením.

Kvůli tomu, že se naše redakce skládá hlavně ze studentů čtvrtého ročníku a protože další číslo by vycházelo v dubnu, kdy nás již čekají studijní povinnosti, bohužel je na čase dát přednost studiu a připravám na jeho zakončení. A co bude s Facírem? Nyní je již na našich mladších studentech, jak se o Facíra dále postarají. Jen doufám, že náš časopis nadále zůstane studentům a že se opět nezřítí do propadliště dějin - byla by to obrovská škoda, jelikož naši studenti mají jistě o čem psát a co ostatním předat. V našich řadách jsou lidé kreativní, hovorní, chytří. A bez takových lidí by vlastně kdysi dávno ani Facír nevznikl.

03

Zprávy ze školy

Mgr. Veronika Chrobáková

chrobakova@clatrutnov.cz

projektová a marketingová manažerka

Nový rok je tady a s ním určitě i příliv nové energie. Vraťme se ale na chvíli ještě ke konci roku 2023, kdy se konalo mnoho významných událostí, které stojí za zmínku.

Prosincový Den otevřených dveří přilákal mnoho zájemců a věřím, že z většiny z nich se stanou uchazeči o studium na naší škole. Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří jsou aktivní a zapojují se do aktivit souvisejících s organizací tohoto dne.

Barevný den, který je věnován zejména našemu bývalému kolegovi, oblíbenému a respektovanému pedagogovi Milanovi Jiříšтови, připadl tentokrát na 13. 12. 2023. V tento den se kreativitě meze nekladou, ať už se jedná o barvy nebo styl. Konaly se také vánoční besídky, kde studenti předvedli mnoho povedených scének a stranou nezůstali ani vyučující.

V nádherném a reprezentativním prostoru Zrcadlové kaple v Klementinu se v pondělí 18. 12. 2023 konal vánoční koncert naší školy. Zazněla lovecká hudba v podání trubačů České lesnické akademie Trutnov a předvedli se další účinkující. Všem děkujeme za čas, který věnovali přípravám a organizaci společenské události.

Dne 19. 12. 2023 proběhl závěrečný věneček tanečního kurzu pod vedením našeho studenta Davida Horčíčky a jeho taneční partnerky, kterým tímto děkujeme za vynikající organizaci a hladký průběh tanečních. Kromě standardních tanců byla k vidění také velmi oblíbená židličková.

Dne 21. 12. 2023 proběhlo v aule školy (v Trutnově a ve Svobodě nad Úpou) tradiční slavnostní přijetí žáků prvních ročníků do cechu lesnického a mezi studenty naší školy. Studenti obdrželi z rukou ředitele školy Ing. Miloše Pochobradského pamětní listy jako vzpomínku na tento slavnostní den. Letos poprvé se pasování konalo také ve Svobodě nad Úpou, kde se o skvělou organizaci postarala naše kolegyně Mgr. Adamcová, za což jí děkujeme.

At' žije Svoboda!

Od letošního roku bych se ráda více zaměřila na dění ve Svobodě nad Úpou, která je sice vzdálena pouhých pár kilometrů, ale někdy se tato vzdálenost zdá být nepřekonatelná.

Jednou z aktivit, které se studenti ze Svobody věnují, je údržba školní chaty Babeta. Ve spolupráci s Městem Svoboda nad Úpou mají kluci na starosti také zimní údržbu silnic.

A co je nového ve výuce? Práce se železným koněm, který se stal učební pomůckou v rámci odborného výcviku. Připravujeme pro vás rozhovor přímo se studenty, kteří s koněm pracují.

V souvislosti s lednovým Dnem otevřených dveří míří poděkování mladým kočkám – Valentýně Smutné, Viktorii Cvrčkové a Elišce Žďárské, které se staly profesionálními průvodkyněmi. Za zmínku stojí také Marek Novotný, který se skvěle zhostil role řečníka, ne však na půdě Svobody, ale v aule v Trutnově, kde představil obor Mechanizace a služby, promluvil o škole a jejích výhodách, a to po boku studentů z Trutnova. Díky klukům z 2. E, kteří měli na starosti praktické ukázky. Velmi si vážíme všech, kteří vystupují v aule, angažují se jako průvodci nebo se jakkoli zapojují do Dnů otevřených dveří. Jak jistě víme, studenti nepadají z nebe a tyto dny jsou pro naši školu klíčové.

Na čem pracujeme?

Na čem pracujeme?

- Na nové strategii, která by měla reflektovat cíle ředitele školy a měla by jasně stanovit
- priority, kterými se budeme zabývat
- Na projektové žádosti o dotaci na výstavbu sportovního hřiště
- Na projektové žádosti, jejímž cílem je vyslat budoucí operátory harvestoru na zkušenou do Finska

O čem diskutujeme?

V souvislosti s rostoucím zájmem o lycea, diskutujeme o náhradě oboru Ekologie a životní prostředí za Přírodovědné lyceum. Snahou je změna filozofie oboru tak, aby byl absolvent lépe připraven na studium na přírodovědných fakultách.

Jaké jsou plány v horizontu nejbližších let?

- Vytvoření místnosti na zkoušení technických vlastností dřeva
- Zavedení strojnického průkazu v rámci oboru Lesní mechanizátor
- Otevření svářečského kurzu pro všechny studenty
- Prázdninové kurzy operátora harvestoru pro veřejnost
- Otevření kurzu myslivosti pro veřejnost

vyplň dotazník!

Co rezonuje prostorem aneb co mě skutečně (ne)zaujalo?

Nebud' Mongol!

Mgr. Veronika Chrobáková

chrobakova@clatrutnov.cz

projektová a marketingová manažerka

Nový rok = nové nápady

Ráda bych se v letošním roce zaměřila také na to, co rezonuje prostorem. Cílem této rubriky není na nikoho útočit, kritizovat, shazovat a poučovat, ale pozastavit se u některých věcí a možná se nad nimi i zamyslet...

Poslední dobou se čím dál častěji setkávám s postřehy studentů, kteří jsou nemile překvapeni oslovením „Mongol“. A protože se nacházíme na půdě školy, pojďme si společně ty Mongoly představit a naučit se možná něco nového.

Mongolové jsou etnická skupina původem z Mongolska, středoasijské země, která je známá svou historií, kulturou a nomádkým způsobem života.

- Mnozí z nich žijí v jurtách a provozují pastevectví na mongolských prériích.
- Mongolský národ měl v minulosti velký vliv na světové dějiny, zejména díky Mongolské říši založené Čingischánem.
- Co je to vlastně jurta? Jde o tradiční mongolské obydlí. Jedná se o přenosný stan, který je snadno rozebíratelný a přenositelný, což je ideální pro nomádký způsob života.
- Jurtu lze rychle sestavit a zároveň poskytuje útulné a praktické obydlí.
- Mongolové jsou zajímaví z mnoha hledisek, a to jak z historického, kulturního, tak i současného pohledu.

A co si o oslovování názvem etnických skupin myslíte vy? Je to sranda nebo už je to za hranou? Váš názor můžete sdělit prostřednictvím dotazníku, který bude spuštěn do uzávěrky dalšího čísla časopisu, ve kterém se podíváme na výsledky průzkumu.

Lesu a Mongolům zdar!

FACÍR

Roboti z Gerania

Vic Kaplan

@colorless_glass

4.A, lesnictví – dopisovatel

Nebudte na omylu, milí zlatí, toto není název nové sci-fi novely, budeme se bavit o lesnictví za malý okamžik, ale nejdříve pár slov na úvod.

Dobře víme, že se technika posouvá kupředu každým dnem. Vidíme to všude kolem nás, stačí se podívat na pokrok jaký udělala AI za poslední rok. Mohli bychom se zabývat tím, kolik AI modelů Vám může napsat diplomku či maturitní práci, ale od toho tu dnes nejsme. My se podíváme na poměrně novou technologii, která by nám mohla zachránit lesy nebo nám alespoň pomoci, jelikož nalijme si čistého vína, lesy celosvětově jsou v lehce dezolátním stavu.

Obnova lesních pozemků je nedílnou součástí jak celého lesnictví tak našeho studia, jelikož logicky bez obnovy nebude les. Máme mnoho způsobů jak zajistit obnovu porostů, ale co kdybychom mohli zkombinovat přirozenou obnovu s dopomocí člověka hned od semene. Umělá obnova se zdánlivým charakterem obnovy umělé a velkou ujmavostí. Toto by mohla přinést nová technologie, vyvinutá v italském institutu technologie v Janově.

“Erodium copy” je název našeho malého kamaráda. Jedná se o robota, jehož design je založen na principu semene rostlin z rodu Geranium, anglicky Erodium a v naší krásné češtině všem známý kakost. Většina z vás kakostová semena nikdy neviděla, buďte klidní já také ne, ale všichni dobře víme, že existují různé strategie rostlin, jak svá semena roznášet a zajistit si tak další generaci. Kakost to evolučně zařídil tak, aby se jeho semena po dopadnutí na zem a nutném kontaktu s vlhkostí začala zavrtávat do země. Už začínáte tušit kam tímto směřujeme?

Bohužel, kvůli své velikosti a křehkosti nemá kakost takovou ujmavost jakou bychom si představovali. V tomto bodě však přichází věda a lidé a možnost přizpůsobení již tak působivému designu k našim potřebám.

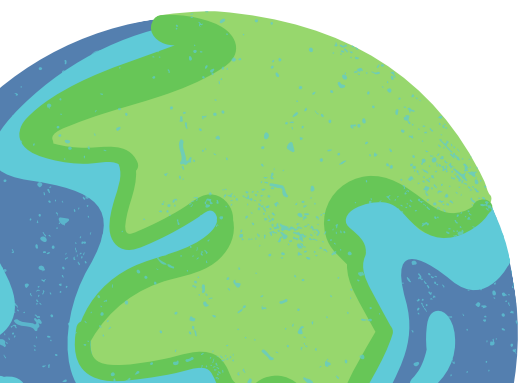

Když už jsme si představili původ nápadu pro Erodium copy, pojďme si ho přiblížit ještě více. Samotný robot je takzvaného biomimetického původu, což v podstatě znamená, že je to lidmi provedený již v přírodě existující konstrukční prvek, v našem případě zakroucená část semene kakostu. Tajemství úspěšnosti této konstrukce tkví v počtu závitů spirály. Nadměrné množství závitů výrazně sníží stabilitu ale malý počet nedokáže vyvinout dostatečnou sílu závrtu. Ale jakto, že se vůbec začne robot zavrtávat? Na toto odpovídá další aspekt této technologie a to je funkce na bázi hygromorph. Materiály tohoto původu se podle vlhkosti okolí smršťují či rozpínají. A tímto přecházíme na výrobu tohoto robota.

Možná se někteří pozastavili nad faktem, že pokud vysadíme semena tímto způsobem, budeme přírodu znečišťovat samotnými roboty. I na to však italští vědci mysleli, náš "robot" totiž není ve své podstatě robotem. Celá struktura je vyrobena z přírodního, biologicky rozložitelného materiálu, který velmi dobře známe, dřeva. Zvolenou dřevinou pro realizaci tohoto nápadu byl zvolen dub, jak pro jeho odolnost tak pro světovou dostupnost.

Konstrukci máme tedy za sebou, ale jak s Erodium copy v praxi pracujeme? V celku jednoduše, semeno je upevněno na spodek spirály a je hotovo. Kompletního robota můžeme poté roznášet například pomocí dronů. Dle pokusů a průzkumů je průměrná ujmavost až 90% a díky absenci přímé přítomnosti člověka dokážeme semena dostat i na extrémně nedostupná stanoviště. Robot sám o sobě dokáže unést a zasadit semeno o váze až 75g, takže ani těžší semena nejsou problémem. Velkou výhodou je i možná výpomoc rostlině v jejím růstu, díky možnosti přidání symbiotických hub či nematodů, které zlepšují půdní podmínky.

Tato technologie je zatím ve vývoji, první zmínky o její existenci zavítali na stránky internetu až v dubnu minulého roku. Mnohým se to může zdát jako další marný pokus vědců o něco novodobého a zbytečného, ale i když si to chceme přiznat nebo ne, kvůli zbrklosti a nevědomosti našich předků, je na tom naše planeta mizerně. Takže zkusme být otevření každé možnosti, která jí může pomoci.

FACÍR

Za jarní přírodou do Mediteránu

Ing. Jiří Franc

franc@clatrutnov.cz

učitel odborných předmětů

Krajiny na březích Středozemního moře představují téměř souvislý pás nejdéle osídlených míst naší planety. Míst zásadně pozměněných přítomností člověka. Z ekologického hlediska krajinu tisíciletí systematicky vykořisťovanou.

Vedle promyšleného pěstování užitkových rostlin, o kterém zanechal nejstarší písemná svědectví Hésiodos v díle *Práce a dny*, to byl také ohromný rozsah odlesnění, požáry, nadměrná pastva s následnou erozí a katastrofálním poklesem půdní úrodnosti, co vytvořilo současnou podobu středomořské krajiny. To však nic nemění na skutečnosti, že Středomořská pánev představuje přes všechny tyto jevy náš geograficky nejbližší biodiversity hotspot. Pokud obdivujete živou přírodu, je tu na co se dívat.

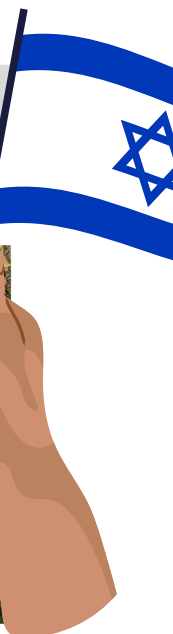
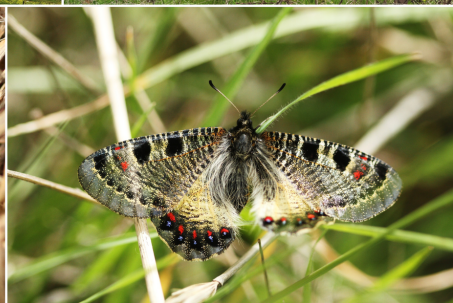
Za první setkání s touto oblastí vděčím, shodou příznivých okolností, naší „alma mater viridis“. V létě 1990 jsem byl účastníkem školní expedice směřující přes Balkán na jih. Pod vedením silné čtyřky RNDr. Štych, RNDr. Kejklíček, Mgr. Jiříšta a Ing. Hoferka jsme mimo jiné navštívili athénskou Akropoli, nechybělo koupání v Egejském moři, nezapomenutelný výstup do vrcholových partií Olympu, přejezd po malebném makedonském a thráckém pobřeží do Istanbulu, jehož Velký bazar mne tehdy svou atmosférou dokonale uchvátil.

Co bylo pro mou generaci před více než třiceti lety mimořádnou událostí, je nyní rutinní součástí životního stylu našeho národa. I Češi se připojili k explozi návštěvníků Středomoří. Patřím mezi ně, i když můj obvyklý cestovatelský program, málokdy spojený s relaxací, by výrazné většině našinců bažících po vysněném odpočinku kdesi u moře připadal absurdní (má nekonečně trpělivá manželka by mohla vyprávět).

Podstatně dříve, než přízeň počasí opět oživí vše kolem nás, rád vyjždím vstříc jaru do Středozemí. Za příjemnými teplotami, ostřejším světlem, jinými vůněmi, stálezelenou vegetací a impresionistickými výjevy kvetoucích trávničků i lesních zákoutí. Pokud také rádi vyrážíte do světa a všímáte si všeho živého, možná najdete inspiraci. Po mapě se budeme posunovat od východu na západ.

Zastávka č. 1 – Golanské výšiny – Izrael – březen

Procházka kolem zbytků opevnění z Jomkipurské války. Přes „území nikoho“ - zónu pozorovatelské mise UNDOF se díváme dál na syrské území. Do Damašku vzdušnou čarou 60 km. Zvukovou kulisu vytváří vzdálená dělostřelecká palba a zpěv početných strnadů lučních (ty zaslechnete zpívat i u naší chaty Vobešlovky). Výhledy do Údolí slz jsou malebné. Je třeba nenechat se zase příliš uchvátit, minová pole jsou všude kolem. Sníh tady v cca 1000 m. n. m. zmizel teprve nedávno, na svazích se popásají ovce a raší hlohy. První dojem, že nic zajímavého neuvidím, střídá údiv nad různorodostí života.

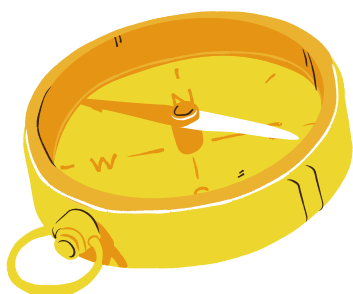
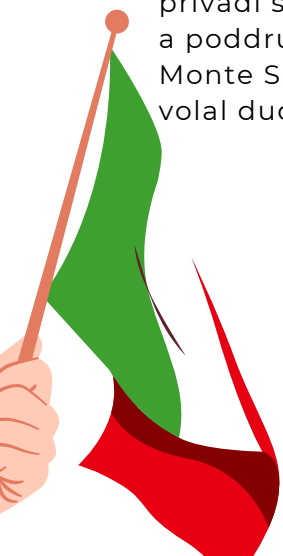
Golanské výšiny - Izrael - březen
zleva - sklípkan olivový, pestrokřídlec Archon apollinus a kosatec Iris bismarckiana

Zastávka č. 2 – poloostrov Gargano – Itálie (Apulie) – duben

...Přece však, půvabný chlapče, jen přijď, hle nymfy ti nesou košíky lilií plné, hle bílá najáda k nim ti, sbírajíc fialky bledé i vysoké červené máky, připojí narcis a k němu květ anýzu s opojnou vůní...

Publius Vergilius Maro - Zpěvy pastýřské – II. ekloga (Alexis)

Verše ze sbírky idealizující pastýřské poezie evokuje italskou venkovskou krajinu před přelomem letopočtu. Na kopcovitém poloostrově Gargano najdete i dnes pestrá rostlinná společenstva, o nichž se zmiňuje římský básník. Roste tu největší počet orchidejí v Evropě, asi 65 druhů. Pověstná je zdejší rozmanitost tořičů, která přivádí skalní ctitele těchto rostlin k nekončícím vášnivým debatám o jejich druzích a poddruzích. Když jsem za soumraku odpočíval v orchidejových loukách pod horou Monte Sacro, z dále zněly kravské zvonce a z koruny cesmínového dubu monotónně volal dudek, nepřekvapilo by mne snad ani zjevení nějaké bájeslovné bytosti...

Poloostrov Gargano - Itálie (Apulie) - pod vrcholem Monte Sacro - duben
zleva tořiče *Ophrys speculum*, *Ophrys tenthredinifera*, *Ophrys sphegodes* subsp. *garganica*

Zastávka č. 3 – poloostrov Gargano – rezervace Foresta Umbra – Itálie (Apulie) – duben

„...onen vysoký les, ticho onoho místa a obdiv ke stínu, ve volné přírodě tak hustému a nepřetržitému, v tobě vyvolávají víru, že je zde přítomen bůh.“

Lucius Annaeus Seneca - Listy, IV, 41,3

Na Garganu se překvapivě zachovalo také rozsáhlé území středomořského smíšeného lesa. Stejně jako naše Jizerskohorské bučiny je zařazeno do sítě lesů chráněných UNESCO pod názvem Původní bukové lesy Karpat a dalších oblastí Evropy. V nadmořské výšce 400 - 800 m. n. m. rostou stromy a byliny povědomé ze střední Evropy (mařinka vonná, kyčelnice) společně s druhy mediteránu - cesmínou ostrolistou, lýkovcem vavřínovým a listnatcem ostrolistým. Dojem "Lesů stínů" dotváří všudypřítomné břečťany a neprostupné porostní pláště plaménků a ostružiníků. Ve spoře zalesněné krajině Apulie působil vstup do chladivého stínu staletých lesních porostů jako zjevení...

Poloostrov Gargano – rezervace Foresta Umbra – Itálie (Apulie) – duben
zleva lišejník rodu *Peltigera*, brambořík vykrojený, habrovec habrolistý

Zastávka č. 4 – Itálie (Toskánsko) – květen

Toskánská krajina se podobá uměleckému dílu. Etruskové, pak Římané a všichni jejich následovníci (po více než století také Habsburkové), neponechali téměř žádnou větší část neobdělanou. Oblast Val d'Orcia, dobře známá díky exteriérům Scottova filmu Gladiátor, je její esencí. Zde se nacházejí údajně nejfotografovanější motivy na světě. Soudě podle klidně i stovky fotografů na jediné takové lokalitě, by to mohla být pravda. Máte šanci je „předběhnout“ jen pokud vstanete nepříjemně brzy nad ránem, abyste hluboko za tmy zaujali to pravé místo. Ty nej podmínky nastávají, když svítání urodí mlhy.

Itálie - Toskánsko - oblast Val d'Orcia - květen

Zastávka č. 5 – Barcelona – Španělsko (Katalánsko) – březen

Počátek března umí být v turisticky až příliš oblíbené katalánské metropoli velmi příjemný. Otužilejší mohou vyzkoušet na prázdných plážích teplotu moře. Parky rozkvétají, a právě to jsou osvědčené kouty, kam dá před davy návštěvníků okupujících věhlasné památky uniknout a užívat si velkoměstské, někdy i celkem exotické flóry a fauny. V době, kdy u nás teprve „za kamna vlezem“ je tu už v plném proudu úžasný každoroční fenomén – ptačí tah. Když se vám podaří sehnat bydlení s balkonem či terasou, snídáte a večeříte třeba za doprovodu vlaštovčího švitoření. A když přesyceni kulturními vjemy opravdu nechcete vidět už žádný další Gaudího modernistický skvost, doporučuji koupit pytlík pečiva a odreagovat se s místními, samozřejmě čistě invazními opeřenci, papoušky.

Španělsko - Katalánsko - Barcelona - březen
zleva kvetoucí mandloň, alexandr malý, papoušek mniší

Zdroje:

HÉSIODOS. *Zpěvy železného věku*. Přeložil Julie NOVÁKOVÁ. Antická knihovna (Svoboda). Praha: Svoboda, 1990. ISBN 80-205-0127-4.

CÍLEK, Václav; HLADÍK, Jiří; HAVEL, Petr; TUREK, Jan; ZÁHORA, Jaroslav et al. *Půda a život civilizací: co děláme půdě, děláme sobě*. Praha: Dokořán, 2021. ISBN 978-80-7675-015-9.

Písně pastvin a lesů. Přeložil Rudolf MERTLÍK. Antická knihovna (Svoboda). Praha: Svoboda, 1977.

SENECA. *Další listy Luciliovi*. Antická knihovna (Svoboda). Praha: Svoboda, 1984.

STERRY, Paul. *Fauna a flóra Středomoří*. Průvodce (Svojtka & Co.). Praha: Svojtka & Co., 2006. ISBN 80-7352-055-9.

fotoarchiv Jiřího France

FACÍR

Rozhovor z Finska

Nikola Botošová

@caffeinikk

4.A, lesnictví – šéfredaktorka

Naše redakce měla skvělou příležitost uskutečnit rozhovor s jedním z účastníků stáže ve Finsku - Markem Sychrou ze 3.C. Jak se jemu a jeho kolegům ve Finsku líbilo jste se již mohli dozvědět v minulém čísle. Za zprostředkování rozhovoru děkujeme třídní učitelce paní Mgr. Marcele Molnárové.

Naše redakce měla skvělou příležitost uskutečnit rozhovor s jedním z účastníků stáže ve Finsku - Markem Sychrou ze 3.C. Jak se jemu a jeho kolegům ve Finsku líbilo jste se již mohli dozvědět v minulém čísle. Za zprostředkování rozhovoru děkujeme třídní učitelce paní Mgr. Marcele Molnárové.

Jak se podle tebe liší přístup ve škole ve Finsku a tady v Česku? Jaké jsi upozoroval klady a zápory?

Na začátek by bylo dobré dodat, že jejich škola je učňák, takže mají většinu týdne praxe. Oni opravdu většinu času tráví ve strojích nebo věcech s tím spojených, jako třeba údržby přezouvání apod. Taký mají mnohem více strojů a prostoru si je vyzkoušet. Pro porovnání oni mají něco přes 20 strojů zatím co my jich máme pouze 7. Nebo třeba to, že na intr najíždějí až v pondělí ráno, a učí se až odpoledne.

Co ti ve Finsku chybělo z domoviny? Co by sis naopak vzal z Finska domů?

Tak určitě jídlo. To bylo asi největší mínus, zlatá naše školní jídelna :) Ale je pravda že to mohlo zase být jejich školní jídelnou, protože najíst se někde jinde moc možnost nebyla. Z Finska sem bych si zase přivezl ten klid co tam byl, jejich země je několikanásobně větší než ta naše a žije tam polovina lidí co tady. A hlavně tam nikdo nikam nespěchal.

Jak vypadají lesy těžené ve Finsku? Mají místní operátoři harvestorů svou práci v něčem těžší než ti naši?

No jsou asi víc podmáčené a stromy tam mají menší průměr než u nás. Tak určitě bude jejich práce těžší hlavně kvůli tužším zimám a té podmáčenosti, ale zase oni jsou na to mnohem lépe připraveni ze školy.

Čeho si na praxích v cizině ceníš nejvíce? Jak z toho odborného, tak cestovatelského hlediska?

Tak určitě nových zkušeností a tak podobně. A z cestovatelského? Do Skandinávie jsem se chtěl podívat už dlouho takže to byla fajn příležitost.

Kdybys měl tu možnost si vybrat, je nějaká další destinace, kam by ses v rámci praxí na harvestoru rád podíval?

Asi do dalších skandinávských zemí, nebo třeba i USA by mohlo být zajímavé.

Dokázal by sis představit, že ve Finsku jako operátor harvestoru budeš pracovat? Proč ano/ne?

Ano ale spíš časem, až bych nabral více zkušeností z provozu, protože oni jsou celkově v těžbě dál než my jako střední Evropa a máme se od nich co učit.

FACÍR

Digitalizace vzdělávání

Nikola Botošová

@caffeinikk

4.A, lesnictví – šéfredaktorka

Máme je každodenně v ruce, ale stejně je neumíme používat ve svůj vlastní prospěch, když přijde na náš vlastní obor - mobilní telefony.

Na naší škole dlouhodobě vládne problém s mapovými systémy. Jsme rádi, když si studenti, s čelem celým oroseným, podle návodu jsou schopni až pod vedením pedagoga (který je mnohdy klidně dvakrát starší než oni sami) stáhnout do svého mobilního telefonu nové mapové podklady. A to není jediný problém.

Náš obor ve využití výpočetní techniky v praxi rozhodně není pozadu. Ovšem překvapivě vyvstává otázka, jestli jsou na takovou digitalizaci připraveni i naši vlastní studenti. Tím nechci naznačit, že naši studenti jsou hloupí a nemotorní - spíš vlastně vůbec nevědí, že je nutné se na něco takového připravovat, protože o digitalizaci, o té se vzdělávací systém mimo hodin informatiky nezmíní ani slůvkem.

Prvním drobným postrčením, které nás donutilo porozumět počítačům jinak než tak, že otevřeme internet, byl Coronavirus. Tím dalším bude až příprava prezentací maturitních otázek. A přitom, jakmile vystrčíme nos do průvanu práce, první, co nás přes něj může praštit, je vyplňování interních dotazníků, docházky, číselníků, účtování samovýrob, absolvování školení. A ne.. ani jedna z těchto věcí už se ve většině případů dávno fyzicky neprovádí. A tak místo toho, aby se člověk na počátku svého kariérního postupu zabýval něčím opravdu důležitým a zaškoloval se ve věcech praxe, tak přemýšlí nad tím, jak vlastně vyplnit excelovou tabulku, jak zprovoznit tiskárnu, či jak probíhá zajistit, aby ten LČR intranet stále nepadal (to bohužel zajistit nemůžeme - to může být akorát naším zbožným přáním).

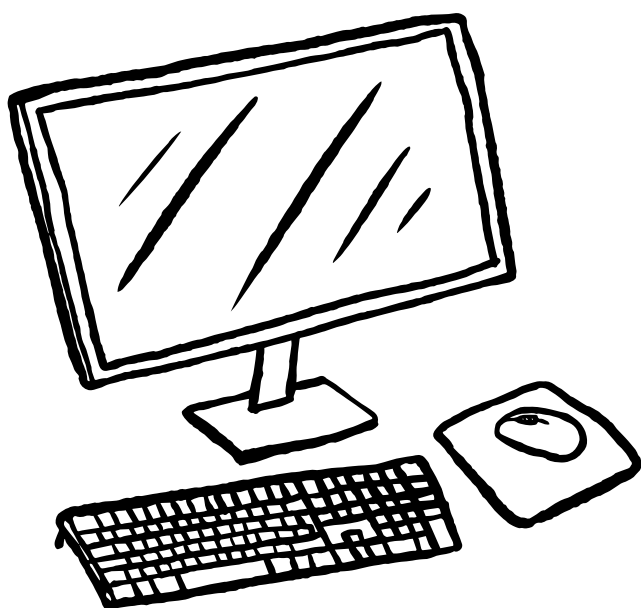
Digitalizace českého vzdělávání je zoufale zabržděná. Společnost se domnívá, že mladí musí techniku přece ovládat nejlépe, když u ní „stále dřepí“. Zatímco musíme stále z povinnosti přepisovat zápisky do papírových sešitů (což je pro některé naprosto neefektivní učební metoda, kterou při vstupu na vysokou školu stejně zahodí a musí se naučit učit se jinak) a používání techniky je na spoustě škol tabu - u nás je naštěstí pedagogický sbor s využíváním techniky při výuce shovívavější (pokud ji nevyužíváte bez dotázání se).

Ale proč využívat tu techniku, kterou bezesporu disponujeme všichni, jen k psaní zápisků? Copak výpočetní technika nemá při našem studiu daleko větší spektrum uplatnění než jen otevírání a zavírání Wordu? Proč nemůže být střední škola místem, kde se člověk naučí užívat věci kolem sebe ve svůj prospěch tak, aby jeho vzdělání bylo efektivní a přechod do zaměstnání plynulý?

Bohužel, tady mohu pouze vznášet návrhy na zlepšení- se školním vzdělávacím plánem za zády si nemůžeme tropit hned vše, co nám přijde vhod, ať se nám to líbí nebo ne. Ovšem je na pováženou, zda-li s čím dále větším užitím technologií v praxi jsou školní vzdělávací plány našich středních škol vůbec schopné stíhat a držet teze rámcových vzdělávacích programů (závazné podmínky, jaké by měl po zvládnutí studia student v určitém oboru splňovat - navrhuje je MŠMT). Dalším svazujícím faktorem jsou čas a finanční prostředky. Nemůžeme mít logicky vyšší hodinovou dotaci určitého předmětu, když už tak je náš rozvrh narvaný k prasknutí.

Ať tak či onak, přechod na vysokou školu či do zaměstnání, může znamenat v oblasti digitálních technologií šok. Zápisy rozvrhů přes UIS, efektivní vyhledávání informací.. co je to proboha GIS? A jak jako v něm mám proboha vytvořit zápočtovou práci? Člověku, který se samostatně nevzdělává (protože možná netuší, kde ani začít - a tak to nefunguje jen v tomto) a nepohybuje se v digitálním světě mimo sociální sítě, z toho může jít brzy hlava kolem. Ne všichni můžeme být digitální guru, ale to opravdu neexistuje nějaký způsob, jak bychom se na takové věci mohli aspoň připravit předtím, než na ně natvrdo narazíme v provozu? Všechny nás čekají, jestli budeme chtít v oboru zůstat. Pomohla by větší spolupráce se zaměstnavateli, ke kterým nejčastěji naši absolventi odcházejí pracovat? Kdybychom měli lepší náhled do programů, které se v provozu používají, možná bychom měli lepší přehled o tom, jak se používají, až se do provozu podíváme jako zaměstnanci.

Odbornost našim absolventům rozhodně nechybí. Ale počítačová gramotnost v oboru (překvapivě jako hodně dalším vrstevníkům), tak ta rozhodně ano. A to jedna čtyřhodinovka během jednoho až dvou měsíců, rozhodně nespraví.

Fotoreportáž - Zima

Magdalena Šírová

@m.sirovaa

1B, lesnictví – fotografie

Chcete se zapojit do dění časopisu Facír? Staňte se součástí naší redakce! Napište redaktorům na jejich sociální sítě či přímo na instagram Facíru:

@facir.clatrutnov